

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä huhtikuuta 2005

N:o 218—220

SISÄLLYS

N:o		Sivu
218	Valtioneuvoston asetus huumausainetestien tekemisestä	735
219	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön eläkevastuun laskuperusteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta	738
220	Maa- ja metsätalousministeriön asetus silakan ja kilohailin troolikalastuksen rajoittamisesta vuonna 2005	749

N:o 218

Valtioneuvoston asetus huumausainetestien tekemisestä

Annettu Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun työterveyshuoltolain (1383/2001) 19 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 760/2004:

1 §

Tarkoitus

Tämän asetuksen tarkoituksena on varmistaa että asetuksen soveltamisalaan kuuluvat huumausainetestit tehdään hyvän työterveyshuoltokäytännön ja laboratorioiden laatustandardien mukaisesti sekä testattavan henkilökohtainen koskemattomuus ja yksityiselämän suoja sekä muut perusoikeudet huomioon ottaen.

2 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan työterveyshuoltolain (1383/2001) 3 §:n 6 a kohdassa tarkoitetun huumausainetestin toteuttamiseen liittyvien näytteiden ottamiseen, analysointiin ja tulkintaan sekä huumausainetestin luotettavuuden ja laadun valvontaan.

Työnantajan oikeudesta käsitellä huumausainetestin perusteella laadittavaan huuma-

usainetestiä koskevaan todistukseen merkittävät tietoja säädetään yksityisyyden suojasta työelämässä annetussa laissa (759/2004).

Työterveyshuoltolain nojalla suoritettuun terveystarkastukseen sisältyvän huumausainetestin testitulosten käsittelystä säädetään työterveyshuoltolaissa.

3 §

Laboratorioiden laatuvaatimukset

Näytteen analysointia suorittavilla laboratorioilla tulee olla lupa harjoittaa laboratorio toimintaa siten kuin siitä terveydenhuollon lainsäädännössä erikseen säädetään. Lisäksi laboratorioiden tulee olla mittatekniikan keskuksen akkreditointiyksikön taikka Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltion muun vastaavan kansallisen akkreditointielimen akkreditoimia ja huumausainetestien, mukaan lukien 6 §:n 2 momentissa tarkoitettussa ensivaiheen analysoinnissa mahdollisesti käytettävät pikatestit, tulee kuulua akkreditoituun pätevyysalueeseen. Akkreditoimis-

sa tulee soveltaa testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyysvaatimuksia koskevaa standardia SFS-EN 17025:2000 tai muuta vastaavaa standardia.

4 §

Tutkimuslähetteen antaminen, testattavan informointi ja suostumus

Huumausainetestiä koskevan tutkimuslähetteen antaa lääkäri tai huumausainetestauksen perehtynyt terveydenhoitaja. Tutkimusläheteeseen tulee kirjata testattavan lääkitys.

Tutkimuslähetteen antajan on potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) mukaisesti annettava testattavalle selvitys huumausainetestin tarkoituksesta ja sisällöstä. Lisäksi tutkimuslähetteen antajan on annettava testattavalle tieto mahdollisuudesta riitauttaa varmistettu positiivinen testituloks 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Huumausainetestin tulee potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain mukaisesti perustua testattavan jokaiseen testikertaan antamaan suostumukseen.

5 §

Näytteenotto ja näytteen käsittely

Näytteen ottavan terveydenhuollon ammattihenkilön tulee ennen näytteenottoa varmistaa testattavan henkilöllisyys.

Näytteenoton tulee tapahtua asianmukaisissa tiloissa ja valvotuissa olosuhteissa siten että testattavan yksityisyyden suoja varmistetaan. Näytteenotto ja näytteen käsittely on suoritettava teknisesti luotettavalla tavalla siten, että:

- 1) eri testattavien näytteet eivät voi sekoitua;
- 2) näytteeseen ei voi joutua epäpuhtauksia; sekä
- 3) näytettä ei voi väärentää.

Testattavan näyte on jaettava A-näytteeseen ja B-näytteeseen. Näytteet on merkittävä tunnistetiedoin, sinetöitävä ja toimitettava laboratorioon.

6 §

Näytteen analysointi

Laboratoriossa sekä A-näytteen että B-näytteen koskemattomuus tarkistetaan. Tämän jälkeen A-näyte analysoidaan. B-näyte säilytetään avaamattomana siltä varalta, että testattava riitauttaa varmistetun positiivisen testituloksen 8 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Jos A-näytteestä saatu testitulos on negatiivinen, lisätutkimuksia ei saa tehdä ellei välittömästi testituloksen ilmenemisen jälkeen esitetä 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin seikkoihin liittyviä erityisiä perusteluita. A-näytteestä saatu positiivinen testitulos on varmistettava erillisellä kromatografismassaspektrometrisellä varmistusanalyysillä tai muulla yhtä luotettavalla analyysimenetelmällä.

Varmistetusta positiivisesta testituloksesta on laadittava analysointilausunto, jonka tulee sisältää:

- 1) näytteen tunnistetiedot;
- 2) näytteenottoajankohta;
- 3) raportointipäivämäärä;
- 4) tieto todetusta huumausaineesta ja sen pitoisuudesta;
- 5) testituloksen varmentajan allekirjoitus;
- 6) käytetty analyysimenetelmä; sekä
- 7) varmistusanalyysin suorittaneen laboratorion nimi.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun analysoinnin suorittaneen laboratorion on toimitettava sekä varmistetusta positiivisesta testituloksesta laadittu analysointilausunto että negatiivinen testitulos siihen terveydenhuollon toimintayksikköön, josta huumausainetestiä koskeva tutkimuslähete on annettu.

7 §

Testituloksen tulkinta ja testituloksesta ilmoittaminen

Huumausainetestaukseen perehtynyt lääkäri tulkitsee varmistetun positiivisen testituloksen. Testitulosta tulkitessaan lääkärin on arvioitava, johtuuko varmistettu positiivinen testitulos testattavalle määrätystä lääkityksestä, muusta hyväksyttävästä syystä tai testattavan esille tuomasta muusta syystä. Testat-

tavalle tulee varata mahdollisuus esittää käsityksensä varmistetun positiivisen testituloksen syystä, ellei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Lääkäriin on ilmoitettava testattavalle tulkitusta varmistetusta positiivisesta testituloksesta ja samalla annettava hänelle testitulos kirjallisena.

Huumausainetestiä koskevan tutkimuslähetteen antaneen terveydenhuollon toimintayksikön on ilmoitettava testattavalle negatiivisesta testituloksesta.

8 §

Testituloksen riitauttaminen

Testattava voi testituloksen oikeellisuuteen liittyvästä syystä riitauttaa varmistetun positiivisen testituloksen ja vaatia B-näytteen analysointia 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin hän on saanut tiedon varmistetusta positiivisesta testituloksesta. Riitauttaminen on tehtävä siihen terveydenhuollon toimintayksikköön, josta huumausainetestiä koskeva tutkimuslähete on annettu.

9 §

Näytteiden säilyttäminen

A-näyte, josta on saatu positiivinen testitulos, on säilytettävä yhden vuoden ajan näytteen ottamisesta. A-näyte, josta saatu positiivinen testitulos on riitautettu 8 §:ssä

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 2005

Peruspalveluministeri *Liisa Hyssälä*

tarkoitettulla tavalla, on kuitenkin säilytettävä niin kauan kuin asian selvittäminen riitauttamisen johdosta kestää.

A-näyte, josta on saatu negatiivinen testitulos, tulee hävittää, jos testitulosta ei jouduta 6 §:n 2 momentissa tarkoitettujen erityisten perusteiden vuoksi varmistamaan erillisellä kromatografismassaspektrometrillä varmistusanalyysillä tai muulla yhtä luotettavalla analyysimenetelmällä.

B-näyte on säilytettävä yhtä kauan kuin A-näytteen loppujäännös.

10 §

B-näytteen analysointi, testituloksen tulkinta ja testituloksesta ilmoittaminen

B-näytteen analysointiin ja sen perusteella saadun testituloksen tulkintaan sekä testituloksesta ilmoittamiseen sovelletaan, mitä 6 ja 7 §:ssä säädetään A-näytteestä. B-näytteen analysointilausunnossa tulee 6 §:n 3 momentissa säädettyjen tietojen lisäksi ilmoittaa, vastaako B-näytteen testitulos kaikilta osin A-näytteen testitulosta.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta vuonna 2005.

Lääkintöneuvos Matti Lamberg

N:o 219

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön eläkevastuun laskuperusteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 6 päivänä huhtikuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaista toimintaa harjoittavan eläkesäätiön eläkevastuun laskuperusteista 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (1137/2004) liite 1:n 5 kohta, sekä
muutetaan liite 1:n 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 6.1, 6.2.1, 6.4, 8.1, 8.2 ja 9.2.2 kohta seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä huhtikuuta 2005 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran eläkesäätiön vuodelta 2005 tehtävissä vakuutusteknisissä laskelmissa.

Helsingissä 6 päivänä huhtikuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Matemaatikko Pirjo Moilanen

**ELÄKESÄÄTIÖN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUKAISEN
LISÄELÄKEVAKUUTUKSEN LASKUPERUSTEET**

1 PERUSTEIDEN SOVELTAMISALUE

Työntekijäin eläkelain (TEL) mukaisella lisävakuutuksella tarkoitetaan tässä vakuutusta, joka sisältää yhden tai useampia TEL 11 §:n tarkoittamista eläke-eduista:

- vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläke
- perhe-eläke
- hautausavustus
- vanhuuseläkkeen lisäosa
- varhaiseläkkeen täydennysosa, joka liittyy TEL 11 §:n mukaisten rekisteröimiskelpoisten lisätujen kartan kohdassa VIII f tarkoitettuun varhennettuun vanhuuseläkkeeseen.
- eläketapahtumahetkellä ostettava vanhuuseläke, joka kustannetaan TEL 11 §:n mukaisten rekisteröimiskelpoisten lisätujen kartan kohdassa XII tarkoittamalla kertamaksulla.

Aikaisempiin vuosiin sovelletaan kunkin vuoden TEL 11 §:n mukaisia perusteita.

3 IKÄLASKU

Näissä laskuperusteissa tarkoittaa x työntekijän ikää syntymäpäivänä sinä kalenterivuonna, johon vuosimaksu kohdistuu tai jonka viimeiselle päivälle vastuu lasketaan.

Poikkeuksena edellä olevaan käytetään kertamaksulla kustannettavan eläkkeen ja siihen liittyvän vastaisen eläke-etuuden kertamaksua rahastoidun eläkkeen lisäyksestä laskettaessa eläkkeensaajan ikänä sitä ikää vuosina ja täysinä kuukausina, jonka hän täyttää eläkkeen alkamista edeltävän kuukauden aikana.

4.1 VUOSIMAKSUN PERUSTEENA OLEVA TAVOITE-ELÄKE

Näissä laskuperusteissa tavoite-eläkettä laskettaessa eläkkeellä tarkoitetaan vuosieläkettä.

Vuosimaksun perusteena oleva tavoite-eläkkeen määrä E_v , joka on kuitenkin vähintään ansaitun eläkkeen suuruinen, vuonna v määritellään eläkesäätiön sääntöjen mukaisesti. Perhe-eläkkeen tavoite-eläkkeellä E_v tarkoitetaan sellaista leskeneläkettä, johon leski yksin edunsaajana olisi oikeutettu.

4.2 RAHASTOITU ELÄKE

Seuraavassa esitettävää rahastoidun eläkkeen laskutapaa käytetään vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen, vanhuuseläkkeen lisäosan sekä perhe-eläkkeen osalta.

Rahastoidun eläkkeen määrä vuoden v lopussa määritellään kaavalla

$$(1) \quad E_v^R = E_{v-1}^R + \Delta E_v^R,$$

missä rahastoidun eläkkeen lisäys ΔE_v^R lasketaan kaavan (2) mukaan.

Mikäli eläketurvan ehtoja muutetaan eläkeikää muuttamalla, muunnetaan jatkuvien työsuhteiden muutoshetkeen mennessä rahastoidut eläkkeet siten, että niiden pääoma-arvot kohdan 9.2 mukaisesti laskettuna eivät muutu.

Rahastoidun eläkkeen lisäys ΔE_v^R vuonna v lasketaan kaavan (2) mukaisesti. Mikäli vuosi v jakautuu työntekijän osalta eläketurvan muutosten johdosta useampaan laskentajaksoon, lasketaan rahastoidun eläkkeen lisäys erikseen kultakin jaksolta kaavaa (2) soveltaen.

$$(2) \quad \Delta E_v^R = \Delta E_v^{R1} + \Delta E_v^{R2},$$

jossa ΔE_v^{R1} on takautuvaan aikaan kohdistunutta rahastoidun eläkkeen lisäystä ja ΔE_v^{R2} on kohdevuoden (laskentajakson) osalta laskettu rahastoidun eläkkeen lisäys

$$(2a) \quad \begin{cases} \Delta E_v^{R1} = d_v \left[\frac{t}{T} E_v - \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A \right]^+ \\ \Delta E_v^{R2} = \frac{k}{n} \left[E_v - \Delta E_v^{R1} - \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A \right]^+ \end{cases}$$

Näissä kaavoissa on

d_v = kerroin, jonka arvo on välillä $0 \leq d_v \leq 1$. Kerroimen arvona käytetään arvoa nolla, ellei eläkesäätiö ole toisin sopinut lisäeläketurvan järjestäneen työnantajan kanssa. Siltä ajalta, jolta työntekijällä on oikeus työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkkeeseen, lasketaan ΔE_v^R käyttäen d_v :lle arvoa nolla.

- n = eläkeikään jäljellä oleva aika laskentajakson alussa täysinä kuukausina; aikaa ennen työntekijän 23-vuotispäivää tai ennen rekisteröidyn lisäeläketurvan toimintapiiriin tulemistä ei oteta huomioon.
- T = koko eläkkeeseen oikeuttava palvelusaika kuukausina sekä takautuvalta että vastaiselta osaltaan; aikaa ennen työntekijän 23-vuotispäivää ei oteta huomioon.
- t = takautuva eläkkeeseen oikeuttava palvelusaika kuukausina, ts. se osa eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta, joka kohdistuu aikaan ennen laskentajakson alkua; aikaa ennen työntekijän 23-vuotispäivää ei oteta huomioon.
- k = laskentajakson pituus kuukausina; sitä aikaa, jolta työntekijällä on oikeus työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkkeeseen ei oteta huomioon k :ta laskettaessa, ei myöskään aikaa ennen työntekijän 23-vuotispäivää eikä aikaa, jona työntekijä laskentajakson aikana ei ole kuulunut rekisteröidyn lisäeläketurvan toimintapiiriin.
- I_v = ennen vuotta 2005 TEL 9 §:n mukainen indeksin arvo vuonna v ja vuodesta 2005 lähtien TEL 7 b §:ssä tarkoitettu palkkakerroin vuonna v .
- E_v^A = kohdassa 4.3 määritelty ansaittu eläke.

Hautausavustuksesta muodostuu rahastoitu etu eläkeiän täyttämisen yhteydessä, jolloin se on eläkeiän täyttämivuonna voimassaolevan hautausavustuksen suuruisen. Vastaavasti menetellään, kun kyseessä on varhennetulle vanhuuseläkkeelle tai osa-aikaeläkkeelle siirtyminen. Mikäli työntekijä on eläkeiän täyttäessään lisäturvan ehtojen mukaisella työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkkeellä, ei hautausavustuksen rahastoitua etua muodostu.

4.3 ANSAITTU ELÄKE

Ansaittu eläke E_v^A vuoden v lopussa on edellisen vuoden loppuun mennessä ansaittu eläke muunnettuna palkkaindeksillä vuoden v tasoon lisättynä kaavan (2) ja (4) mukaisesti karttuneella ansaitun eläkkeen lisäyksellä:

$$(3) \quad E_v^A = \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A + (\Delta E_v^R + \Delta E_v^{AM}).$$

Jos vuoteen v ei kohdistu maksuvapautusaikaa, on $\Delta E_v^{AM} = 0$.

Jos työkyvyttömyyseläke päättyy eläkkeensaajan paranemiseen, eikä eläkettä myöhemmin kään myönnetä entisin perustein TEL 7 e §:n 2 momentin mukaan, kaavassa oleva ΔE_v^{AM} on vuonna v olevalta maksuvapautusajalta muodostunut ansaitun eläkkeen lisäys

$$(4) \quad \Delta E_v^{AM} = \frac{k^M}{n} \left[E_v - \frac{I_v}{I_{v-1}} E_{v-1}^A \right],$$

jossa

$k^M =$ vuonna v olleen työkyvyttömyys- tai työttömyysajan pituus kuukausina; aikaa ennen työntekijän 23-vuotispäivää ei oteta huomioon.

Mikäli eläketurvan ehtoja muutetaan lisäeläketurvan voimassa ollessa kohdassa 4.2 kaavan (1) yhteydessä mainitulla tavalla, muutetaan myös muutoshetkeen mennessä ansaitut eläkkeet ko. kohdassa mainitulla tavalla.

6.1 KERTAMAKSU RAHASTOIDUN ELÄKKEEN LISÄYKSESTÄ

Kertamaksu rahastoidun eläkkeen lisäyksestä ΔE_v^R vuonna v lasketaan kunkin kyseeseen tulevan eläke-etuuden osalta erikseen kaavasta

$$(9) \quad {}^k P_v = \Delta E_v^R \bar{A}_x,$$

missä $\bar{A}_x$ on liitteen 2 mukainen nettokertamaksu ko. eläkkeen yksikköedusta, työkyvyttömyyseläkkeen osalta kuitenkin kerrottuna kertoimella 1,012. Kun työntekijän ikä $x > 62$, on työkyvyttömyyseläkkeen kertamaksu nolla. Perhe-eläkkeessä kertamaksu $\bar{A}_x$ määräytyy TEL:n vähimmäisehtojen mukaisena eli ilman etujen laajennuksia. Rahastoidusta eläkkeestä ei lasketa kertamaksua, jos perhe-eläke on vakuutettu vain lapsille.

Mikäli vuosi v jakautuu useampaan laskentajaksoon, lasketaan kustakin jaksosta syntyvää rahastoidun eläkkeen lisäystä vastaava kertamaksu erikseen kaavaa (9) soveltaen.

6.2.1 Työkyvyttömyyseläkkeen vastuuvaaramaksu

Työkyvyttömyyseläkkeen vastuuvaaramaksu on

$$(10) \quad {}^r P_v = \begin{cases} (E_v - E_v^A) R_x(S), & \text{jos } x < 63 \\ 0, & \text{muulloin} \end{cases},$$

jossa

$R_x(S) =$ liitteen 2 mukainen nettovastuuvaaramaksu yksikköedusta.

6.4 TASAUSOSA

Tasausosa on

$$(13) \quad P_v^T = c_v^1 P_v^1 + c_v^2 P_v^2,$$

jossa P_v^1 ja P_v^2 ovat kaavan (7) mukaisia maksuja.

Kerroin c_v^1 koskee muita etuuksia paitsi vanhuuseläkkeen lisäosaa.

Jos vakuutettu on syntynyt ennen vuotta 1945 tai vuoden 1949 jälkeen, lasketaan kerroin c_v^1 kaavasta

$$c_v^1 = \begin{cases} 0,07 + 0,008 \cdot (w - 55), & \text{työsuhteessa olevien osalta} \\ 0,03 \cdot (64 - \max\{x; 55\})^+ / 9, & \text{muiden osalta.} \end{cases}$$

Jos vakuutettu on syntynyt aikaisintaan vuonna 1945, mutta viimeistään vuonna 1949, lasketaan kerroin c_v^1 kaavasta

$$c_v^1 = \begin{cases} 0,07 + 0,008 \cdot (\max\{w;58\} - 55), & \text{työsuhteessa olevien osalta, kun } w \leq 60, \\ 0,15 - 0,008 \cdot (65 - w) + (0,02 - 0,0041 \cdot (65 - w)) \cdot (\max\{x;50\} - 50), & \\ \text{työsuhteessa olevien osalta, kun } w > 60 \text{ ja } x \leq 60, \\ -0,14 + 0,049 \cdot (w - 55), & \text{työsuhteessa olevien osalta, kun } w > 60 \text{ ja } x > 60, \\ 0,03 \cdot (64 - \max\{x;55\})^+ / 9, & \text{muiden osalta.} \end{cases}$$

Kuitenkin hautausavustuksen kertamaksun osalta

$$c_v^1 = 0,03(64 - \max\{x;55\})^+ / 9.$$

Kerroin c_v^2 koskee vanhuuseläkeliikkeen lisäosaa.

$$c_v^2 = 0,03 \cdot (64 - \max\{x;55\})^+ / 9.$$

Kaavoissa x on henkilön ikä syntymäpäivänä sinä kalenterivuonna, johon vuosimaksu kohdistuu.

8.1 ELÄKETAPAHTUMAN SATTUMISAJANKOHDALLE LASKETTU MAKSETTAVA ELÄKE

Eläketapahtuman sattumisajankohdalle laskettu muun kuin vapaakirjan perusteella maksettava lisäeläke määrätään seuraavasti:

Vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke on

$$(16) \quad E_v^M = E_v - \Delta E_v(Y),$$

missä E_v on eläkesäätiön sääntöjen mukaisesti laskettu lisäeläke ilman yhteensovitusta kuitenkin vähintään ansaittu eläke. Suure $\Delta E_v(Y)$ on määrä, jolla yhteensovitus TEL 8 §:n 1 momentin mukaisten etuuksien kanssa pienentää lisäeläkettä.

Perhe-eläke on

$$(17) \quad E_v^M = E_v - \Delta E_v(Y),$$

missä E_v on eläkesäätiön sääntöjen mukaisesti laskettu edunsaajien yhteinen lisäperhe-eläke ilman yhteensovitusta, kuitenkin vähintään edunsaajakokoonpanoa vastaava ansaittu eläke, ja $\Delta E_v(Y)$ on määritelty vastaavasti kuin kaavassa (16).

Vapaakirjan perusteella maksettava eläke määräytyy sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien vapaaehtoisten lisätujen vapaakirjan ehtojen ja perusteiden mukaan.

8.2 ELÄKESÄÄTIÖN VASTUULLA OLEVA ELÄKE

8.2.1 Vapaakirjan perusteella maksettava eläke

Vapaakirjan perusteella maksettavan vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perhe-eläkkeen eläkesäätiön vastuulla oleva osa on vapaakirjan muodostumishetken laskuperusteiden mukaan määräytyvän vapaakirjan rahastoidun osan suuruinen. Rahastoitu eläke tulee muuntaa edunsaajia vastaavaksi TEL 7 i §:n 2 ja 3 mukaisesti.

Osaeläkkeenä maksettavan työkyvyttömyyseläkkeen osalta eläkesäätiön vastuulla oleva osa on puolet täyden työkyvyttömyyseläkkeen rahastoidusta osasta. Työttömyyseläkkeeseen ei sisälly eläkesäätiön vastuulla olevaa osaa.

Jos yhteensovitus on pienentänyt vuonna v maksettavaa eläkettä, pienennys kohdistetaan ensisijaisesti eläkkeen yhteisesti kustannettavaan osaan ja toissijaisesti eläkesäätiön vastuulla olevaan osaan. Jos vastuu eläkkeestä jakaantuu usealle eläkelaitokselle, pienennetään kunkin eläkelaitoksen vastuulla olevaa osaa samassa suhteessa.

8.2.2 Muun kuin vapaakirjan perusteella maksettava eläke

Vanhuuseläkkeen eläkesäätiön vastuulla oleva osa E_v^{RM} on kohdan 4.2 mukaan määräytyvän rahastoidun eläkkeen suuruinen.

Työkyvyttömyyseläkkeen eläkesäätiön vastuulla oleva osa koostuu aktiiviaikana rahastoituvasta osasta ja eläketapahtuman yhteydessä rahastoituvasta osasta ja se saadaan kaavasta

$$(18) \quad E_v^{RM} = E_v^R + (E_v - E_v^A)^+, \text{ missä}$$

E_v^R = kohdan 4.2 mukaisesti määräytyvä eläketapahtumahetkeen mennessä rahastoitu eläke

- E_v = kohdan 4.1 mukainen eläketapahtumahetkeä vastaava vuosimaksun perusteena oleva tavoite-eläke
- E_v^A = kohdan 4.3 mukaisesti määräytyvä eläketapahtumahetkeen mennessä ansaittu eläke.

Kaavassa (18) tavoite-eläke, ansaittu eläke ja rahastoitu eläke lasketaan eläketapahtumahetkellä voimassa olleiden laskuperusteiden mukaisesti.

Osa-eläkkeenä maksettavan työkyvyttömyyseläkkeen osalta eläkesäätiön vastuulla oleva osa on puolet kaavan (18) mukaan lasketusta määrästä. Jos työkyvyttömyyseläke myönnetään työttömyyseläkkeen jatkona, eläkesäätiön vastuulla oleva osa on samansuuruinen, kuin se olisi ollut, jos työkyvyttömyyseläke olisi myönnetty aktiiviajan rahastoinnin päättymispäivästä lukien.

Työttömyyseläkkeeseen ei sisälly eläkesäätiön vastuulla olevaa osaa.

Perhe-eläkkeen rahastoitu osa on kohdan 4.2 mukainen rahastoitu eläke, mikäli edunjättäjä on kuollut vanhuuseläkkeellä. Mikäli leski ei ole edunsaaja tai lesken lisäksi edunsaajina on lapsia, rahastoitu eläke tulee muuntaa edunsaajia vastaavaksi TEL 7 i §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti.

Mikäli edunjättäjä ei ollut vanhuuseläkkeellä, perhe-eläkkeen eläkesäätiön vastuulla oleva osa on

$$(19) \quad E_v^{RM} = E_v^R + (E_v - E_v^A)^+,$$

missä

E_v^R = kohdan 4.2 mukaisesti määräytyvä eläketapahtumahetkeen mennessä rahastoitu eläke

E_v = kohdan 4.1 mukainen eläketapahtumahetkeä vastaava vuosimaksun perusteena oleva tavoite-eläke

E_v^A = kohdan 4.3 mukaisesti määräytyvä eläketapahtumahetkeen mennessä ansaittu eläke.

Jos edunjättäjä kuolee saadessaan työkyvyttömyyseläketä, perhe-eläketapahtumapäivänä pidetään työkyvyttömyyseläkkeen eläketapahtumapäivää. Jos edunjättäjä kuolee saadessaan työttömyyseläketä, eläketapahtumapäivänä pidetään lisäeläkkeen aktiiviajan rahastoinnin

päättymispäivää. Kaavan (19) tavoite-eläke, ansaittu eläke ja rahastoitu eläke lasketaan eläketapahtumahetkellä voimassa olleiden laskuperusteiden mukaisesti.

Mikäli leski ei ole edunsaaja tai lesken lisäksi edunsaajina on lapsia, perhe-eläkkeen eläkesäätiön vastuulla oleva eläke tulee muuntaa edunsaajia vastaavaksi TEL 7 i §:n 2 ja 3 momentin mukaisesti.

Jos yhteensovitus on pienentänyt vuonna u maksettavaa eläkettä E_u^M , pienennys kohdistetaan ensisijaisesti eläkkeen yhteisesti kustannettavaan osaan ja toissijaisesti eläkesäätiön vastuulla olevaan osaan. Jos vastuu eläkkeestä jakaantuu usealle eläkelaitokselle, pienennetään kunkin eläkelaitoksen vastuulla olevaa osaa samassa suhteessa.

Eläkesäätiön vastuulla oleva osa hautausavustuksesta on kohdan 4.2 mukainen rahastoitu hautausavustus, jos sellainen on syntynyt. Muulloin hautausavustuksen eläkesäätiön vastuulla oleva osa on eläketapahtumahetkelle laskettu hautausavustuksen tavoite-etuus. Jos edunjättäjä kuolee saadessaan työkyvyttömyys-eläkettä, eläketapahtumahetkenä pidetään edunjättäjän eläkkeen eläketapahtumahetkeä. Jos edunjättäjä kuolee saadessaan työttömyyseläkettä, eläketapahtumahetkenä pidetään lisäeläkkeen aktiiviajan rahastoinnin päättymispäivää.

9.2.2 Vastaisten työkyvyttömyyseläkkeiden eläkevastuu

Vastaisten työkyvyttömyyseläkkeiden eläkevastuu hetkellä 31.12.v lasketaan kaavasta

$$(23) \quad \bar{V}_v^I = \begin{cases} 1,01 \sum E_v^R \bar{A}_{x+\frac{1}{2}}(S), & \text{kun } x < 63 \\ 0, & \text{kun } x \geq 63 \end{cases}.$$

N:o 220

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
silakan ja kilohailin troolikalastuksen rajoittamisesta vuonna 2005**

Annettu Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö on Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1139/1994) 2 ja 10 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Elintarvikkeeksi kalastus Pohjanlahdella

Suomen lipun alla purjehtivat tai Suomessa rekisteröidyt kalastusalukset eivät saa harjoittaa silakan ja kilohailin troolikalastusta Pohjanlahdella leveyspiirin 60°30'N pohjoispuolella (ICES osa-alueilla 30 ja 31) seuraavina aikoina:

- 1) 15.4–31.5 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen lauantaihin klo 12.00 saakka;
- 2) 1.6–30.6; ja
- 3) 1.7–31.12 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen perjantaihin klo 18.00 saakka.

2 §

Suunnattu rehukalastus Pohjanlahdella

Edellä 1 §:n säännöksistä poiketen kalastusalukset eivät saa harjoittaa silakan ja kilohailin suunnattua rehukalastusta troolipyödyksillä seuraavina aikoina:

- 1) 15.4–14.5 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen sunnuntaihin klo 18.00 saakka;
- 2) 15.5–30.6; ja
- 3) 1.7–31.12 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen lauantaihin klo 24.00 saakka.

3 §

Kalastus yksityisillä vesialueilla

Edellä 1 ja 2 §:n säännöksistä poiketen tunnuspituudeltaan alle 24 metriset kalastusalukset saavat harjoittaa silakan ja kilohailin troolikalastusta Selkämerellä leveyspiirin 60°30'N pohjoispuolella (ICES osa-alueella 30) yksityisillä vesialueilla 1.6–30.6 viikoittain sunnuntaista klo 0.00 alkaen seuraavaan torstaihin klo 12.00 saakka.

4 §

Kalastus Perämerellä

Edellä 1 ja 2 §:n säännöksistä poiketen tunnuspituudeltaan alle 18 metrin kalastusalukset saavat harjoittaa silakan ja kilohailin troolikalastusta Perämerellä leveyspiirin 63°30'N pohjoispuolella (ICES osa-alueella 31) 15.4–31.12.

5 §

Kalastus Itämeren pääaltaalla

Suomen lipun alla purjehtivat tai Suomessa rekisteröidyt kalastusalukset eivät saa harjoit-

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 220

taa silakan ja kilohailin troolikalastusta Itämeren pääaltaalla leveyspiirin 58°30'N eteläpuolella (ICES osa-alueilla 25–28) aikavälillä 15.4–31.12 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen perjantaihin klo 24.00 saakka.

6 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa elintarvikkeeksi kalastuksella tarkoitetaan pyyntiä, jossa

1) käytetään vähintään 32 millimetrin silmäkoon troolipyödystä;

2) yhtäjaksoisesta pyyntimatkasta saatu saalis lajitellaan kokonaisuudessaan kokoluokista annettujen määräysten mukaisesti viimeistään satamassa tai elintarvikkeiden

jalostuslaitoksessa työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymästä erityisestä syystä; tai

3) elintarvikkeeksi lajiteltu saaliin osa säilytetään ja käsitellään aluksessa ja sata-massa elintarvikkeeksi käytettävästä kalasta annettujen määräysten mukaisesti.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2005 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä joulukuuta 2004 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus silakan ja kilohailin troolikalastuksen rajoittamisesta vuonna 2005 (1377/2004).

Helsingissä 12 päivänä huhtikuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Kalatalousylitarkastaja Harry Kaasinen